

SIRDSPRIEKŠ

Maijas avīzīte

Nr. 37.

Mazsalaca, 2020. gada janvāris

DARU, KAS MAN SAGĀDĀ GANDARĪJUMU UN DARU TO AR LIELĀKO PRIEKU

JAUNGADA APŅEMŠANĀS.

Es jaunajā gadā apņemos neko. Neko negribu mainīt. Visa tiekšanās pēc kaut kā ir pretestība dzīves dabiskajam plūdam. Nav iespējams upes straumi padarīt ātrāku vai lēnāku. Šajā dzīves punktā esmu brīvs no apņemšanās, plāniem, mērķiem, sapņiem un vēlmēm. Es nedzīvoju, lai kaut ko sasniegtu un iegūtu. Mana laime nav atkarīga no ārējiem apstākļiem, cilvēkiem un viņu vērtējumiem un viedokļiem. Es nevienam sevi nepielīdzinu un neko no sevis negaidu. Es negaidu neko no dzīves un citiem. Es nedomāju par dzīvi un laimi. Man nepastāv nākotne, uz kuru jātiecas. Es dzīvoju un baudu dzīvošanu šobrīd. Daru, kas man sagādā gandarījumu un daru to ar lielāko prieku. Un nav vairs svarīgi, kas tas ir, jo visu daru ar vienādu aizrautību. Esmu kā bērns-ziņkārīgs un atvērts visam, kas parādās manā ceļā. Dzīve ir apziņas rotaļa, pilna ar negaidītiem

notikumiem un interesantām situācijām. Mani nesaista lietas un vietas. Man nav ideju par sevi un principu, kādam man vajadzētu būt un ko darīt, jo es plūstu un ļauju dzīvei izpausties caur mani, bez gaidām un pretenzijām. Bez nosacījumiem un noteikumiem varu būt jebkas, jo zinu, ka savā dziļākajā būtībā esmu nekas. Šis stāvoklis ir pati pilnība, kas sevī ietver visu, ko jebkad jebkurš ir iedomājies vai iztēlojis, taču

01.01.2020.

visas šīs fantāzijas ir tikai ilūzija. Šajā pilnības stāvoklī jebkuras apņemšanās, pat visgrandiozākie sapņi, ir tikai mikroskopisks piliens apziņas okeānā. Visa šī prāta iedomība ir lieka. Ir jāatslābst un jāmīl dzīve dziļā pateicībā un vienā elpā ar esību, neierobežojot sevi laikā, vietā un citos prāta radītos rāmjos.

Kaspars Zlidnis

Tevī ir visas pasaules zelts... Tāpat kā pasaulei pieder tavējais... Bez tevis nerastos tas, ko tu radi. DEBESU ZELTS ir katrā no mums, katrā zāles stiebrā, katrā mākoņa vālā, smaidā un izsacītajā vārdā...

Viss ir savstarpēji saistīts. Kaut cilvēks to saprastu...Katra iekšēja doma rada, apskauj vai projām raida. Labi vēl, ka tā...

Katrs cilvēks rada savu lauku un tajā dzīvojas mūsu bērni. Vislabāko novēlam viņiem! Lai tavā laukā viņiem ir droši, aizsargājoši. Lai tajā ir ticība! Īsta un patiesa, ticība sev. Viņi to jutīs un nebūs tev jāmāca, kā tas ir.

Lai pasaules Pirmsākuma zelts vienmēr atmirdz tevī un tu Viņā. Ir tikai jāvēlas, lai tā būtu... Un sevī gaišas un patiesas domas jārada. Mīlestības laukā pelēkums izklīst, vai ieraugās īstajā gaismā.

Ne bēgt vajag no pelēkuma, bet tajā siltumu ienest... Pārējais Pirmsākuma rokās...

Sarmīte Šmite

*Es izstaroju to, kas esmu un
saņemu to, ko izstaroju.*

Maija Kadiķe

*Katrā starā mirdz daļiņa Saules un
dziesmā – skan klusums no kura tā dzimst.
Mēs dziedam pa dziesmai un klausāmies sevī,
lasot vārdu pa vārdam, kas atbalsojas.*

Jānis Vītols

Ir teiciens: Kā Fēnikss no pelniem piecēlies.

Kad esi izdedzis, sadedzis, piededzis, nodedzis. Viss, līdz plikai Zemei, Zemē iekšā - bedrē. Kas paliek pilna melnbaltu pelnu. Pelēku kā padebeši, kurā nav nevienas debesu zilgmes, kurā cerībai aizķerties. Paliek tikai ticība.

Tas ir laika posms, kad kaismīgi bārsti sev tos pelnus uz galvas ar pelēku aizrautību Un tad... Aizdedzies. Aiz vēja spīta. Aiz ticības. Aiz pēkšņa zibšņa, dvēseles uzplūda.

Tā tu atkal audz.

Pilns jaunu dzirksteļu, spārnu. Aizdedzies uz jaunu atdzimšanu. Jo nu jau zini - kā ir nodegt. Sadegt. Līdz galam un pilnīgi. Ka nepaliek nekā pāri. Ja kāds saka, kas tur labs, ja prieks un laime sadeg, tad jāsaka - visās vētrās ir sava svētība, jo lielās bailes, kas lika visam sadegt, - pašas līdzīgi par pelniem pārvēršas. Un top par labu mēslojumu, augsni. Lai atkal augtu. Viss lieliskais un zaļoksmais.

Kad vēja spīts iepūš dzirkstelē jaunu duku elpot un celties. Spārnos. Kā ugunspuķi Fēniksam.

Tas ir tas brīdis, kad nav svarīgi, kā viss būs tālāk, bet zini, ka gūtā pieredze būs neatsverama - ugunī rūdīta.

Kad izelpo pelnus, ieelpo Sauli.

Kad atkal Elpo.

Ar mīlumu,
Ze Minka

Pieņem nākamajam gadam lēmumu pamosties! Uzzināt savu pilnību, ieraudzīt, ka Tu vienmēr esi jau bijis viss tas, pēc kā tiecies caur dažādām darbībām materiālajā pasaulē. Pamosties un Tu ieraudzīsi, cik daudz darbību uzreiz atkritīs, jo tās centies darīt tikai tāpēc, lai kļūtu laimīgs. Pamosties un Tu ieraudzīsi, cik daudz Laimes jau ir Tevī. Tad tavas darbības būs saistītas ar šīs Laimes starošanu pasaulē, nevis tās meklēšanu pasaulē. Pamosties un Tu ieraudzīsi, ka Tev nekad nav trūcis Mīlestības. Tu jau esi tās tīrs avots, kuru pieklusinājis un iemidzinājis prāts. Pamosties un Tev nekad vairs nebūs vientuļi vai bail, jo Tu redzēsi nesaraucāmās saites, ar kurām visi ir saistīti un dziļo patiesību - cik viss te ir likumsakarīgi un pareizi. Tu piedzīvosi patiesu pieņemšanu un piedošanu un miljons akmeņu norīpos kopā ar prātu, kas tos visus turēja. Pieņem tikai vienu lēmumu un ļauj Dzīvei sevi vest pretī šī lēmuma realizācijai.

FB [5.dimensija](#)

Pārmaiņas var sākt notikt ar Tevi, kad esi tām gatavs. Ne tad, kad saki, ka gribi. Ne tad, kad gribi. Bet tad, kad esi tām GATAVS.

Gribi pārmaiņas? Sāc ar to, ka saproti /sajūti, kas vajadzīgs, lai tās varētu sākt notikt. Šodienas Tu nav tur, kur vēlies, jo Tavas vibrācijas, Tavu smadzeņu neironu kontūra šai tēmā nav saskaņā ar vēlamo stāvokli.

Lai mainītu nākotnes scenāriju, jāmaina sevi tā virzienā. Apzinātība, meditācija, neurografika, fizisks darbs ar enerģijām (cigun un citas prakses), elpošanas vingrinājumi, dzīvinošs augu uzturs, viedu cilvēku lekcijas - klātienē un online utt... Ir tik daudz metožu, kas Tev palīdz mainīties un ļaut ienākt pārmaiņām.

Vienkārši sāc ar kaut ko. Tik daudz, cik vari.

Beidz gaidīt. Sāc darīt.

♥ Rita

Debesis balto krāsu tik vienkārši neizdāļā –
man pašai jākrāj pa druskai pa nieka
mazumiņam
vai pa dažai steidzīgai sniega pārslai kad tā
apmaldās
lietus lāsīšu ceļā
un negaidot nosēstas tieši uz plaukstas līdz
apmulst
un strauji izkūst –
debesis balto krāsu tik vienkārši neizdāļā –
man pašai jāpiedzied
pašai klusītēm jāpiedomā
pašai jākrāj no drupatiņas stājoties priekšā
ēnām
un dvēseli ceļot kā tīru staru debesīs augstu
virs galvas
lai lejup beidzot nolaistos balti atspulgi –
balti atspulgi
baltas pārslīņas
skaisti

Maija Laukmane

*2020. gads iesācies bez sniega
baltuma, tādēļ meklēsim paši, kā izgaismot
savas dienas, kas nu jau top garākas. Šobrīd,
kad lasi, pabūsīm mirklīti kopā ar gaismiņu, ko
izstaro šī manis veidotā avīzīte. Lai tā sasilda,
iedvesmo, izgaismo!...*

*Mazsalaca ir skaista un enerģētiski
spēcīga vieta. Bilde, ko šoreiz ievietoju, ir no
pēdējās vecā gada un pirmās jaunā gada
pastaigām/meditācijām... Ir tik daudz reižu
staigāts un iets, taču vienmēr atrodas kas
jauns un neredzēts... Jā, man pietrūkst sniega
baltuma un ziemas dzestruma... Parasti savās
pastaigās dodos no rīta un ļoti bieži tad arī
saulīte parāda savu vaigu, lai pēc tam
noslēptos pelēkajos mākoņos...*

*Īstais brīdis īstajā laikā un diena
gaišāka kļūst!:)*

*Paldies, ka izlasīji! Paldies, ka sajūti!
Uzraksti! Gaidu!:)*

Ar mīlestību – Maija

*Jebkurš apgalvojums par to, kā ir jādara un kā ir
pareizi, ir spiediens uz cilvēka brīvo gribu un var ietekmēt
viņa izvēles. Tā var būt gan pietuvināšana viņa patiesajam
ceļam, gan tieši otrādi – aizvešana prom. Varbūt viņam
ir nepieciešamas viņa paša kļūdas tieši tik lielā mērā, kā
tās notiek?*

Inta Blūma

Raksti arī savas pārdomas, radošos darbiņus un
ierosmes līdz katra mēneša **25.datumam**
uz e-pastu: reinaldemaija@gmail.com
www.draugiem.lv ; www.facebook.lv
Ar mīlestību, pateicību un prieku fotografēja, rakstīto
savāca un šo radīja – **Maija Reinvalde**